శృంగార వీధి జారుపాట్లు

ఎదుట బంగారుబొమ్మ...

చేతిలో లేత తమలపాకులు, సన్ననివక్కలూ, పచ్చకర్పూరం, యాలకులు, లవంగాలు, జాపత్రి.... సుగంధద్రవ్యాల బంగారుపళ్లెం రాత్రి వెన్నెలమొత్తం అగరుధూపమై గది అంతా వ్యాపించినట్టు 'తేటతెల్లని' పరిమళం... కాసేపు విష్ణుమూర్తిని పక్కకి తప్పుకోమని తప్పించి తెచ్చిన పాలకడలి పాలనురుగులాంటి తెల్లనిపక్క....

మనస్సు సరేసరి.. శరీరంమీద, పేరుకి బట్టలున్నా, కోరిక ఎప్పుడో నగ్నమైపోయింది.

ఎవరా మనిషి?-

ఎవరా రసికశిఖామణి?-

ఎవరో కాదు. అర్జునుడు.

ఏడాదిపాటు అతినియమంగా తీర్థయాత్రలు చేసి తన ప్రతిజ్ఞ పూర్తిచేసుకురావాలని బయలుదేరిన అర్జునుడికి ఆదిలోనే 'హంసపా'దన్న సామెతని నిజంచేస్తూ, హంసపాదాల నడకల మత్స్యకన్య ఉలూచి ఎదురైంది.

ఎదురైవూరుకుందా? తన కళ్లమీదా, కస్తూరి నామంమీదా, ఒట్టుపెట్టి మరీ చెప్పిందే మని?-

ఒయ్యోయి! వలరాచవాడా! నా యౌవనం అంతా యీవేళదాకా నీకోసమే ముడుపుకట్టి వుంచానని యిప్పుడర్థమవుతోంది. ఈ చెప్పిన ఒట్టు పనికిరాదనీ, చాలదనీ, అన్నావనుకో, నీ పెదవుల తియ్యనివిషం తాగికూడా ఇదే మాట చెప్తానని-ఆ 'వృత్తస్తనద్విగుణభారమత్తకాశిని' అర్జునుణ్ని రేపెట్టింది..

ఇలాఅంది కదా అని, ఆ అమ్మాయి 'రతి పండితురాలు' కానేకాదు. అదికూడా చెప్పనే చెప్పింది. నేను కన్యనుతప్ప మరొకతెని కాను- అని.

పోనీ-యౌవనమదంతో మతితప్పి, ఎవరో ఒక మగవాడు దొరికాడు అనే 'ఆబ'తో మీద పడిందా ఉలూచీ.- అదీనిజం కాదు.

ఆ ఎదుటిమనిషి అర్జునుడని తెలుసు. సొంత యింట్లో, అన్నదమ్ములమధ్య యేర్పాటు చేసుకున్న 'సంసారసౌఖ్య'నియమంపట్ల, తెలియక, విధిలేక, పొరపాటుచేసి-వీధికెక్కవలసి వచ్చిందని తెలుసు. తీర్థయాత్రలకు బయలుదేరాడుగాని రతియాత్రకు కాదనికూడా తెలుసు.

తెలిసితెలిసీ ఒక అందమైన ఆడకూతురు అపరిచితుడైన మగమహారాజుని అంత ధైర్యంగా పడకటింటికి ఆహ్వానించవచ్చునా!

'వచ్చును' అని ఉలూచితీర్మానం. ఎలాగంటే : ఒకనాడు దారేబోతూ, అపరిచితపురుషుడుగా ద్రుపదసభలో ప్రవేశించి, మత్స్యయంత్రాన్ని కొట్టి, 'మన్మథమొలక'ని చేపట్టగాలేనిది, ఇప్పుడు ఈ మన్మథపతాకంమీది మత్స్యాన్నికొట్టి- ఈమత్స్యతంత్రాన్ని నడిపితే తప్పేమి? అని ఉలూచితర్కం.

ఈ తర్కాన్ని, ఆ నాగకన్య సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగిపోకుండానే సూటిగా చెప్పింది.

ఎదుట తాంబూలం చేతబట్టుకుని-రొమ్ముల మీద చేయివేసుకుని,-కళ్లలో విరహబాధ తో ఆ ఆడకూతురలా దేవుల్లాడుతూంటే, ఈ ధర్మరాజు తమ్ముడికి ధర్మసందేహం వచ్చింది-"తీర్థ యాత్రావ్రతనియమం వుంది. ఎలాచచ్చేది?"- అని-

"చచ్చేవాళ్లకి ప్రాణదానం చెయ్యడంకంటే మించిన నియమం, ధర్మం వున్నాయా?" అని ఉలూచి మన్మథబాధని అడ్డుపెట్టి అర్జునుణ్ని మొగ మాటంలో పెట్టేసింది.

అర్జునుడింక తట్టుకోలేకపోయాడు. ఉలూచిని పెళ్లాడడానికి నిశ్చయించాడు. మన్మథుణ్ని మించిన 'ముహూర్తకా'డుండడు కద! గాంధర్వవిధి వుండనేవుందయ్యె!-

అర్జునుడు ఉలూచి పాణిగ్రహణం చేశాడు. ఆమె చేతిగాజులు, మువ్వలు, మోహనంగా మోగాయి,

అతని మనస్సు స్తిమితపడింది. ఆమెను కౌగిలించాడు.

కౌగిలన్న కౌగిలా అది?-

అది, రతినాటకానికి పూర్వరంగం. 'అలక' అనే చెట్టుని పడగొట్టే పెనుగాలి. శరీరాంగాలన్నింటికీ అద్భుతసుఖాన్నిచ్చే 'దాత'-.

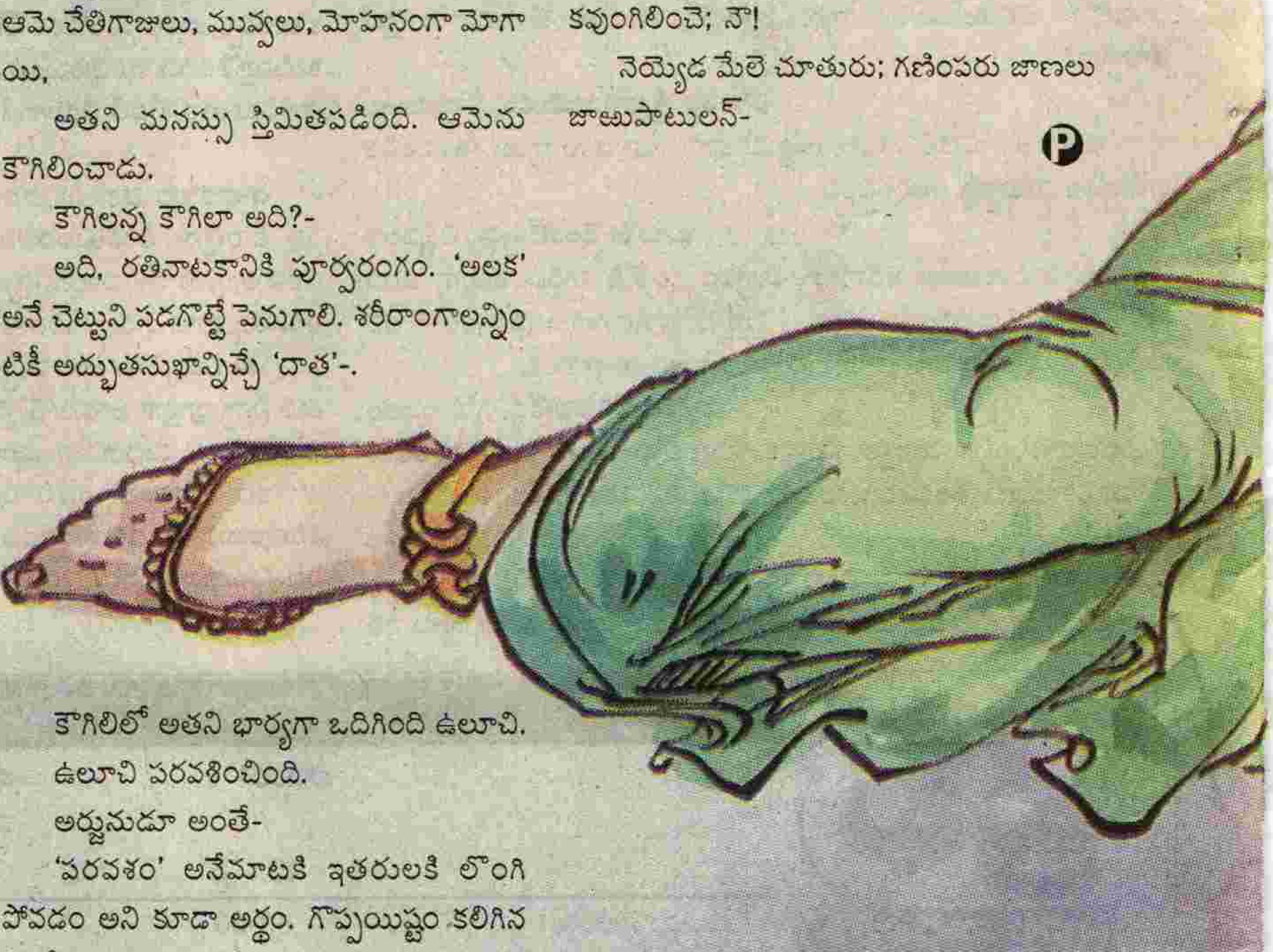

కౌగిలిలో అతని భార్యగా ఒదిగింది ఉలూచి.

ఉలూచి పరవశించింది.

అర్జునుడూ అంతే-

'పరవశం' అనేమాటకి ఇతరులకి లొంగిపోవడం అని కూడా అర్థం. గొప్పయిష్టం కలిగినప్పుడే అది సాధ్యం-

గొప్పభక్తుడు తన దేవుడి దగ్గర పరవశిస్తే, గొప్పరసికురాలు తనకిష్టుడి దగ్గర పరవశిస్తుంది.

ఉలూచి పరవశంలోవుండగా, అర్జునుడామెను పక్కమీదకు జేర్చాడు. ఈ జేర్చడంలో ఆమె జుట్టు ముడి విడిపోయింది. ఆ ముడి సరిచెయ్యబోయాడు. పైట జారిపోయింది. పోనీ, ఆ పైట సర్దుదామనుకుంటూంటే చీర ముడి విడిపోయింది. ఇన్ని జారుపాట్లతో ఉలూచి సౌందర్యం చూసి అర్జునుడామెను గట్టిగా వాటేసుకున్నాడు.- నేర్పుగల స్త్రీలు ఏవిషయంలో అయినా తమకి లాభం చూసుకుంటారుగాని-(ముఖ్యంగా రతి విషయంలో) జారుపాట్లనీ, లోపాల్నీ పరిగణించరని-విజయవిలాసకావ్యం రాసిన వెంకటకవి తీర్మానం. ఈ తీర్మానం చెప్పే పద్యం ఇది :

శయ్యకు దార్పగాఁ దుఱుము జారె; నదం తటఁజక్కదిద్దబోఁ

బయ్యెద జాఱె; నయ్యదిరిపాటున గ్రక్కున నీవి జాఱె;రా

జయ్యెడ నవ్విలాసిని యొయారముఁజూచి కవుంగిలించె; నౌ!

నెయ్యెడ మేలె చూతురు; గణింపరు జాణలు జాఱుపాటులన్-